

LASTEN KILPAILU TOVERITTAREN LEVITÄMISEKSI.

Kilpailu aika kestää syyskuun 3 p:n iltaan!

Useat kilpailijoista ovat lähettäneet tilauksia oikein suurissa tukuissa! On joitakin vielä, jotka eivät oikein ole päässeet alkun. Vaan nyt kun kilpailuaikaa jatkettiin syyskuun 3 päivän loppuun asti, voivat kaikki ilmoittautuneet hankkia ainakin 5 vuoden tilausta ja saada palkinnon. Kaikille kilpailijoille annetaan jonkinlainen palkinto, jotka lähettävät vähintään 5 vuoden tilausta enne kilpailun loppua. Älkää siis jättäkö kilpailua pelosta, ettette saisi palkintoa. Käykää vaan ahkerasti naapurissa, joille ei tule vielä Toveritarta ja ottakaa heiltä tilaus. Käykää myöskin niitten luona, joille jo tulee Toveritar ja pyytäkää heitä uudistamaan tilauksensa. Kaikki Toverittaren ystäväit haluavat auttaa lapsia tilausten saannissa, sillä eihän ne halua jättää teitä ilman palkintoa. Palkinto taasen on varma kun vaan lähettätte vähintään 5 koko vuoden tilausta. Niille luonnollisesti tulee arvokkaammat palkinnot, jotka lähettävät tilauksia enempi.

Kuten lupasin, selostan nyt missä järjestyksessä kilpailijat ovat tähän päivään mennessä.

Ensimmäisinä ovat:

Signe Jalonen, Red Lodge, Mont., ja Mary Laukkanen, Aberdeen, Wash.

Näyttää kuin he kilpailisivat ensimmäisestä palkinnosta. Kummallakin on yhtä monta tilausta. On ainoastaan ero puoli vuosikertaa.

Toisena seuraavat:

Toini Mattson, Frontier, Wyo., Lyyli Simonson, No. Adams, Mass.,

Paavo Nylander, Pasadena, Cal., Aune Jämsä, Astoria, Ore.

Näitä kilpailijoilla on eroa kaksi vuosikertaa kullakin, samassa järjestyksessä kuin ovat tässä lueteltuna. On vaikea sanoa kuitenkin missä järjestyksessä he ovat seuraavalla kerralla kun kilpailusta tehdään tällainen katsaus, sillä silloin voivat ne olla ensimmäisinä, jotka nyt ovat jälkipäässä.

Kolmantena järjestyksessä ovat:

Tyyne Pelkonen, Toronto, Ont., Can.,

Tyyne Koski, Markham, Minn. Nämä kilpailijat ovat aivan tasaväkisiä.

Neljäntenä ovat:

Hilja Sunell, Cobalt, Ont., Can. Saima Koskinen, Finland, Ont., Can.

Theodore Korsman, Kellogg, Idaho.

Näille viimemainituille lausun kehotuksen, että koettavat yrittää hieman reippaammin. Palkinto tulee varmasti teillekin, kunhan vaan täytätte edellä mainitsemani ehdot, lähettämällä vähintään 5 vuosikerran tilausta, tahi sitä vastaavan määrän puolen vuoden tilauksia.

Kilpailuaikaa jatkettiin etupäässä siitä syystä, kun joitkut kilpailijoista sitä halusivat ja myöskin siksi, että kaikilla olisi tilaisuus saada palkinto.

Palkintoja en nimitä, vaan sanon että ne tulevat olemaan teille mieluisia. Toimikaa siis vaan reippaasti ja hyvillä toiveilla.

Läkkeenhoitaja.

NIITÄ NÄITÄ

Sain juuri käteeni Toverittaren n:o 29. Silmäilyäni takasivua huomasin kuusi nimeä, jotka olivat niitä uskaliaimpia, niitä jotka ovat uskaltaneet astua kilpailukentälle. On hauska nähdä ja vielä hauskempi tavata teitä pikutoverit täydentämässä Toverittaren tilaajain luetteloa kymmenen tuhanteen. Jospa minä olisin sellaisella paikkakunnalla jossa on suurempi suomalainen asutus, niin olen varma että ensi palkinto tulisi tänne itään, ja minä tulisin olemaan sen omistaja. Nyt kuitenkin on asiat niin, että täällä ei ole meitä suomalaisia kuin neljä perhettä, niin ollen on minun luovuttava palkinnosta. Olen kuitenkin, vaikka ei palkinnon saamisen toivossa, niin toivossa saada Toverittaren tilaajamäärä kohoamaan. Olen tikuin sitä sanotaan lahjaksi, neljännut omalla rahallani, eli niinjälle henkilölle, vuodeksi kullekin, kahdelle Suomeen. Jos te jokin kilpailuun osanottaja uhraatte omastanne saman verran, niin Toverittaren ystäväit voivat ylpeillen sanoa, että sieltähän tuleekin se pelastaja, joka takaa Toverittarelle kahvirahat.

Minua kummastuttaa se, että kun viime talvena Mökin Maijan Lyyli teki ehdotuksen, että työt ja pojat kilpailisivat kirjoituksilla ilman palkintoa, niin ei ilmestynyt kilpakirjoituksia, lukuunottamatta erästä yhtä ja ehdotuksen tekijää. LAPSET, meidän ei saisi olla niin porvarillisia että uhraudumme vaan silloin kun tiedämme siitä itse hyötyvämme.

Pojat olivat kai pelkureita, pelkäsivät tyttöjen vievän voiton ja tytöt liian laiskoja. Innostautukaa uudestaan.

Mökin Maijan Lyyli.

TILATKAA TOVERI!

MONESSEN, PA.

Olipa kerran ohjeimkokous, jossa ei ensinkään luettu "Alkulehtiä" ja sain kuulla että ei sitä edellisessä ohjeimkokouksessa ollut myöskään ja eipä taida olla siten seuraavaksakaan. Onpa se kummallista kun nyrkkilehti pitäisi olla olemassa ja sitten yhtäkkiä lyödään laimin. Onpa ihannelittolakin nyrkkilehti nimeltä "Työläisten Vesa" ja vaikka ei kirjoituksilakaan ole muuta kun pari, niin toimittaja ainakin on saapuvilla ja lukee sen ja muistutuksien avulla sekun on koettanut pystyissä pysyä.

No en voi muuta kun toivoa vain, että parempi huoli vain pidettäisi hommistansa.

Sampon kokous oli 21 päivä heinäkuuta ja kyllä siellä sai taas palveluskunta kuulla vaikka mitä kun joitakin "madamia" pitäisi niin hyvin passata, että en minä ainakaan osaiskaan. Turhaa ne on semmoiset laahatukset — eihän niitä voi täyttää joka suhteessa.

Eräs työkokous oli kerran, jossa saivat joukot vähän nokalleen rähiseistä ja oikein se olikin saada — eihän se ole ihmistapoja että käy ensin juomassa itsensä aika humalaa ja sitten haalille tulla ennenkuin väkijuoma on kerlaant paljon haittaa tekemään. Huomautettiin, että ei pitäisi tikettä myydä sellaisille, — mutta mistä sen tietää tikettä myydessä onko se pönnässä vai eikö kun ei kerkiä halstella sitä? Oli selostuksia monenlaisia vaan mielestäni oli se paras, että — järjestysmiehes, jos huomaa henkilöä olevan päässään, menee ja sanoo tiketin myyjälle, että sille henkilölle ei saa myydä tikettä. — Tästä kai pitäisi juopuneekin ymmärtää, että tulee seuraavalla kerralla paremmalla tuulella lltamatilaisuuksiin. Sama juttu mistä tämähän asia sai alkunsa oli sinä lauantai-iltona kun weiltonilaiset käyivät kappaleen näyttelössä osaston näyttämöllä, kun ihmisten alkailla rähisten kappaleen aikana, huusi eräs juopunut että "hiljaa akat ja lapset." Tämä kyllä ei ollut kovinkaan pahasti sanottu, sillä ei sillä hetkellä rähissyt vaan juopot mutta koko yleisö, tietysti kuumuuten tähden. Mutta niinkuin ehdotettiin, että kaupungin virkailijoita pitäisi tuoda järjestystä pitämään, mutta minun mielestäni on se läpeä osastolle niinkuin muka me emme osaisi itse järjestyksestä huolehtia. Hyvä vaan olisi, kun se järjestysvallatonta kerääntyä että laatisi hyvät säännöt järjestyspuuhissa.

Vielä joku sana niille juopuneille jotka viittsivät lapsia häväistä ruokottomilla juoruilla. Hyvä vaan että saavat turhaan odottaa niiden toteutumista!

Lopetan nyt ja toivon, että yhteiskuntamme järjestyisi ja liittyisi yhteen ja vaatisi oikeutta itselleen eikä antaisi polkain. Isänsä ja puolisensa joutua kannuunan ruuaksi. Näitä piirsi toveruudella. A. S.

CROMWELL, MINN.

Halloo Selma-täti! — Nyt kirjoitan ensikerran Toverittaren. Täällä on jo alettu tekemään heinä. Minäkin olen ollut heinässä ja koonnut heinä aikalalla. Olin kuusi viikkoa Cloquetissa, vaan minulle tuli ikävä kotiin ja niin tulin ja rupesin isän kanssa heinätoihin. Minulla on neljä siskoa ja yksi velli. Minä olen vanhin. Ensi syyskuussa täytän kolmetoista. Koulukin taas alkaa kuu-kauden päästä ja se on hauskaa. Meillä on vaan kahdeksan kuuta koulua vuodessa. Ei se ole paljon. TYYNE KEISKI.

CROMWELL, MINN.

Halloo Selma-täti! Nyt minä kirjoitan kolmannen kerran Toverittaren, koska Selma-täti on laskenut toisetkin kirjeent lehteen. TÄÄLLÄ ovat farmarit jo alkaneet heinätoihin. Minunkin isä ja äiti tekevät heinää. Tämme on jo tullut kaupunkitakin tyttäriä heinäin. He menivät keväällä kaupunkiin. Meidän koulu pian alkaa ja sitten sitä taas saapi kulkea nuhjata. Näitä piirsi SYLVIA MATSON.

LAPSILLE

(Jatk.)

Ja niin sitä alettiin leikkimään kylmästä ilmasta huolimatta. Mutta pian pisti poikien ystävälinen äiti päänsä ulos verran ovesta ja kutsui meitä kahville. Kilvan juoksimme keittiöön ja sen läpi ruokasaliin. Siellä odotti meitä valmis kahvipöytä ja saimme kuumalla kahvillä lämmitteä itseämme.

Toisenlaiset olivat tilat täällä kuin kotona. Iso ruokasali mukavuusineen jossa vaan syötiin ja sen lisäksi monet muut tarkoitustaan vastaavat huoneet koristettu suurilla mahtavilla huonekasveilla.

Kahvin juotamme riensimme lasten kamariin. Voitteko arvata mitä siellä oli? Se oli jotain toista kuin siinä aitaassa nurkassa missä asuimme. Siellä oli kaikenmoisia leikkivälineitä lapsille, ehkäpä kaikki mitä siihen aikaan oli Suomessa mahdollista lapsille laittaa. Heidän leikkinsä kuvasi aikuisten elämää. Sinne oli talvitelikoilleen vedetty o-minvoimin kulkevat leikki purret ja laivat, jotka odottivat ensikesää y. m., y. m. Monta hauskaa hetkeä olimme viettäneet tässä huoneessa, sillä emme osanneet toisiamme vieroa, kun olimme lapsia. Hauska oli ollut viime kesäkin ja siksi sitä uscin muistelin. Olin saanut luvan seurata tätä perhettä heidän kesähuvilalleen. Siellä näin paljon sellaista jota en ennen ollut nähnyt.

Mutta nämä kaikki tekivät minulle kummallisen arvotuksen, kun ajattelin ja vertailin niitä pitkähameisia ja paljasjalkaisia tyttöjä ja resu housuisia poikia, joita näin siellä marjatuohinen kädessä ujoina seisoskelevan pit-

(Jatkoa kolmannelta sivulta)

OPETELKAA LAULAMAAN

Lasten Laulukirja

nuottipainos

on hiljattala valmistunut Toverin kustannuksella ja tarjotaan tilattavaksi. Hinta pehmeissä kansissa 25 senttiä ja kovissa kansissa 35 senttiä. Tämä kirja on ensimmäinen nuotilla varustettu lasten laulukirja suomalaisessa kirjallisuudessa. Hankkikaa se lapsellenne.